

MÜMİNLER, ALLAH'IN MİSAFİRLERİDİR

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-hamdu lillâhi rabbi'l-âlemîn. Hamden kesîran tayyiben mubâreken fîh. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn Muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmaîne't-tayyibîne'tâhirîn.

Emmâ ba'dü.

Fekale Rasûlullah sallallahu Teâlâ aleyhi ve sellem.

إِنَّ بُيُوتَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ الْمَسَاجِدُ وَإِنَّ حَقًّا
عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُكْرِمَ مَنْ زَارَهُ فِيهَا

Inne büyûtallâhi fi'l-ardı el-mesâcidü ve inne hakkân alellâhi azze ve celle en yükrime men zârahû fîhâ.

Taberânî, İbn Mes'ûd radiyallauanhden rivayet eylemiş ki, peygamber sallallahu aleyhi vssellem hazretleri şöyle buyurmuşlar:

Inne büyûtallâhi fi'l-ardı. Yeryüzünde Allah'ın evleri.

El-mesâcidü. Mescitlerdir. Bütün bütün mescitler Cenâb-ı Hakk'ın evidir. Amma en başta Beytullah gelir, yani Kâbe. Beytullah Kâbe. O en eski, en şerefli, en saygın evdir. Allah'ın yeryüzündeki evlerinden yani mabetlerinden, kendisine ibadet olunan yerlerin hepsinin başında gelir, hepsinin önünde gelir Kâbe-i Müşerrefe. Çünkü yeryüzünün ilk binasıdır.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

Inne evvele beytin vudi'a linnâsi lellezî bibekete mubâraken vehuden lil'âlemîn. (Âl-i İmrân Suresi 96. Ayet)

Bütün mescitler Allah'ın evleridir. Binâenaleyh, Allahu Teâlâ hazretlerinin vadi-dir, hakdır ki,

Ve inne hakkan alellâhi. Hiç şüphe yok ki, Allah üzerine bir haktır ki,

En yûkrime men zârahû fîhâ. Onlarda kendisini ziyaret edenlere bir ev sahibi ikramda bulunmak Cenâb-ı Hakk'ın vâdidir, lüt-fudür, keremidir. Şimdi buradan anlıyoruz ki, biz camilere gelen müminler Cenâb-ı Hakk'ın misafirleriyiz.

Duyufur rahmân. Rahmanın misafirleriyiz. Zaten daha önceden de söylediğim gibi Mekke'ye giderken Cidde'den yol üzerinde levhalar var, ilan levhaları, çeşitli malların tanıtımını yapan levhalar, saatler, kokular vs. ama arada da işte Allah'ı zikret, tekbir getir, Sübhanallah de diye bir de belediyenin koyduğu, reklam olmayan levhalar var, onların en başında da şey geliyor.

Merhaben bi duyufur rahmân. Ey rahmanın misafirleri! Merhaba hoş geldiniz. Böyle levha koymuşlar yollara. Ey rahmanın misafirleri! Yani hacılar, Allahu Teâlâ hazretlerinin misafirleridir. Tamam Kâbe'yi ziyarete giden, hacca umreye giden Allah'ın misafiridir. Amma;

Capala da ki, Bussines center deki bir binanın üst katındaki bir solanda mescit yapılmışsa, burayı da ziyaret eden Cenâb-ı Hakk'ı

ziyaret etmiş oluyor, burada namaz kılmaya gelmiş olanda ve Cenâb-ı Hak da ev sahibi, nasıl misafire ikram ederse, mescidini ziyaret edene ikramda bulunuyor. Ev sahiplerinin ikramı zenginliğine göredir. Fukaracık, yarım elma gönül alma, ne varsa onu ikram eder, az bir şey ikram eder, amma zenginleştikçe misafire ikram artar artar artar gözleri kamaşır insanın, bakarsın ramazanda iftara çağırır vezir, ondan sonra çıkarken de bir kese tutuşturur eline, buda diş kirası der, dişin yoruldu yemek yerken, eti çiğnerken bilmem ne filan, al şu parayı, insan hopluya zıplaya gider yani, bir kese altını görünce veya bir tane altın bile olsa bayağı para. Eh bir vezir böyle yaparsa, padişah şöyle yaparsa, ağa zengin böyle yaparsa, Cenâb-ı Rabbilâlemin âlemlerin rabbi !

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

Veli allâhi mulku-ssemâvâti vel-ard. (Âl-i İmrân Suresi 189. Ayet)

Yerin, göğün, hazinelerin mâliki, sahibi, mutasarrufu Allahu Teâlâ hazretlerinin ikramı nasıl olur var kıyas eyle bu benzetmelerden.

Çünkü Cenâb-ı Hak, Allahu Ekber'dir, en büyüktür, her şeyi en büyüktür, lütfü da en büyüktür, kimse onun lütfüne yakın bir lütufta yaklaşacak bir lütufta bile bulunamaz ve hiç kimse öyle bir şeye bile kalkışamaz, ne mümkün.

Onun için aziz muhterem kardeşlerim, mescit kurmak çok sevaptır, cennette bir köşk kazandırıyor insana. Yani cennete giriyor insan ve köşkü de hazır.

Onun için dün akşamdan beri muazzam sevinçliyim, hatta daha önceki günlerden sevinçliyim ki, bir güzel yeri Cenâb-ı Hak bize mescit olarak almayı gene nasip etti, çok şükür. Her ay bir tane mescit dedik. Griffith de bugün arkadaşlar gidiyorlar, Griffith de satın alınıyor bir, iki, üç tanesi tamam Duppo da var, üç tane mi olduk, Duppo bu sene alınmıştı, Duppo, Griffith efendim bu üç tane oldu. Dördüncü aydayız, nisan ayı bitiyor, bitti, beşinci aya geçtik. Arkadaşlara dedim ki; ben bak her ay bir tane mescit açacaktık, Melbourne'dekiler iyi çalışın dedim, onlar da bir şeye kalkıştılar da sonra yarı yolda satarken caymış sahibi

falan. Tamustown mı bir yerde bir şey açacaklardı ya eksigimiz var, ya denk, yani şimdi her ay bir tane mescit açmak için biraz daha gayret göstermek lazım. Ama bu arada da hocaları çoğaltmamız gerekiyor. Tabi Müctebâ'yı bekleyemeyiz. Müctebâ hafız olacak da camiye iman olacak, seneler geçer, acil hocalara ihtiyaç var, bir de cemaati çoğaltmaya ihtiyaç var.

Camiler içinde namaz kılanlar varsa mamurdur, içinde namaz kılanlar yoksa haraptır, harabe dir, içinde namaz kılan yok bir camide. Akıllının birisi Ankara da mezarlıkların oraya bir cami yaptırmış. Cebeci dört yoldan öbür tarafa doğru giderken, mezarlıklar geliyor sol tarafta, Ankara hastanesini geçiyorsun, giderken sol tarafta, mezarlığının duvarının içinde, kubbeli, minareli, alımlı, çalımlı, süslü, sağlam güzel bir cami yapmış, sağlam. Yok cami sağlam değil. Neden? İçinde hiç namaz kılınmıyor ki. Akıllının birisi mezarlığın içine bir cami yapmış, ya mezarlıktaki camide ne var yani, hiç değilse kenarına yapsaydı da kapısı dışarıda olsaydı gelen geçen orada namaz kıl-

saydı, hayır mezarlığın içinde kubbeli kocaman cami, al senin olsun, içinde namaz kılan yok ki, harap, ne kadar süslü olursa olsun, cenaze namazı da kılınmaz, cenaze namazı Hacı Bayram da kılınıyor, cenazeyi mezara hazır getiriyorlar, ne kıymeti var.

Süslü cami, kubbeli cami, çifte minareli cami, üç şerefeli cami yapmaya çalışacağına, halkın ihtiyacı olan yerde, kalabalık yerde, bodrum katında bir cami aç. Böyle gelen giden abdest alsın, namaz kılsın, hay Allah razı olsun desin, burada başka namaz kılınacak yer yoktu. Kızılay'ın göbeğinde, bilmem hangi hanın altında bir cami, oh ne kadar işine yarıyor insanın. Kocatepe Kızılay'ın orada yapılacaktı. Kızılay'dan Cebeciye giderken oradaki meydanda yapılacaktı, kaydırmışlar Kocatepeye. Ne olacakmış? Tepenin üstüne kocaman bir tepe daha. Ne olacakmış? Anlı, şanlı olacakmış. Kızılay da olsaydı, vızır vızır çalışırdı, çok katlı yapardı, alt katı, orta katı, üst katı, alt iki katı çarşı olurdu, üst tarafı mescit olurdu, ne kadar sevap kazanırdı insan. Yani camiyi kubbesinin külahını düşünerek değil nerede ihtiyaç var, nerede çok namaz kılınır diye

düşünerek kurmak lazım. Mescitler Allah'ın evleridir, onu ziyaret edene de Cenâb-ı Hakk'ın ikramda bulunması haktır. Ne mutlu camiye devam edenlere!

a. Dua, Tazarru ve Niyaz

إِنَّ جِبْرَائِيلَ مُوَكَّلٌ بِحَوَائِجِ بَنِي آدَمَ فَإِذَا دَعَا الْعَبْدُ
الْكَافِرُ قَالَ اللَّهُ: يَا جِبْرِيلُ اقْضِ حَاجَتَهُ فَإِنِّي
لَا أُحِبُّ أَنْ أَسْمَعَ دُعَاءَهُ

İnne cebrâîle müvekkelün bi-havâyici benî âdeme fe-izâ de'a'l-abdü'l-kâfiru gâlellâhü yâ cibrîlü ıkdı hâcetekü fe-innî lâ ühıbbü en esme'a dü'âehü.

İbnü'n-Neccâr, Câbir radiyallahu anh den rivayet eylemiş ki, peygamber efendimiz buyuruyor;

İnne cebrâîle müvekkelün bi-havâyici benî âdeme. Cebrail aleyhisselam, kulların ihtiyaçların karşılamakla görevlendirilmiş melektir, hacetleri, ihtiyaçları, muhtaç oldukları şey neyse onu Allahın emri ile yapmakla vermekle, sağlamakla, görevli bir melektir.

Fe-izâ de'a'l-abdü'l-kâfiru. Kâfir bir kul, el kaldırıp dua edince, Ya Rabbi! ihtiyacım var bilmem ne, yağmur yağmadı, tarlada ekinim susuz kaldı ve yahut bilmem şöyle oldu böyle oldu. Böyle dua edince;

Gâlellâhü. Allahu Teâlâ hazretleri buyurur ki; *Yâ cibrîlü!* Ya Cebrail!

İkdı hâcete hû. Şu herifin ihtiyacını karşıla, dua ediyor ya, ver şu adamın ihtiyacını karşıla.

Fe-innî lâ ühıbbü en esme'a dü'âehû. Çünkü ben onun duasını duymak istemiyorum. Ver de bir daha dua etmesin, karşıla buyurur.

Geçen akşam da söylediğim gibi, mümin kulunda tazavvur ve niyazını sever Allah. Aman Allahım diye yalvarmasını tazarrunu ve niyazda bulunmasını sever. Kâfirin ver Cebrail şunun duasını, istediğini, ağzı kapansın, alsın diye kâfirinkini de öyle şey yapar.

Ama mümin kulun duasını, tazarrunu, niyazını sever. Onun için mümin, Cenâb-ı Hakk'a âşk ile şevk ile dua etmelidir. Hem de en küçük şeyde bile.

Ayıp olmaz mı?

Olmaz.

Peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimiz hazretleri buyuruyor ki; ayakkabının bağcığı kopsa Allah'tan iste.

Ya olur mu?

Ayıp olmaz mı?

Olmaz.

Peygamber efendimiz buyurduğuna göre vardır bir sebebi. Ayakkabısının bağcığı koptu,eyvah şimdi bana ayakkabı bağcığı koptu bana bir ayakkabı bağcığı lütfet, gönder. Küçük büyük her şey istenir. Çünkü Allah isteyenini seviyor ve Allahu Teâlâ hazretleri kendisine dua etmeyen kulu sevmez. Adam hiç dua etmiyor. Yav Allah duayı seviyor, dua ibadet, kendine dua et, kedine dua et, efendim kedine dua et. Bizim şimdi kedi yavrulayacak, vaziyet fena, sıkıntılı, doktora mı götürsek, telefon açtık bilmem ne yaptık, doğum evine mi götürsek, bir tane ölü doğurdu, yazık uyumuz kaçtı, sonunda iki tane mi, üç tane mi, dört mü oldu, dün akşam haberde iki taneydi, telefonda bildirdiler ki iki taneydi bir tanesi

ölü olmak üzere dört tane yavru, ona bile insan acıyor, dua ettik yani. Ya Rabbi! dedik bir tanesi düşük oldu acaba dünyaya getiremiyor hayvancağız, hayvanda mı ölecek, bayağı endişelendik, çok da hanım efendi bir şey, çok sakın, ne var yani, olamaz mı, garipsedin mi çok, hanım efendi bildiğin gibi değil, gayet güzel kısa gayet güzel konuşuyor, bizim evdeki beyaz haşarı, ayağına atlar, eline atlar. Ali'nin ellerini ayaklarını çizik çizik hale getirdi, o haşarı, yaramaz, o beyaz kedi çok yaramaz ama bunların kedisi çok uslu, çok hanımefendi, bildiğin gibi değil, öyle deme.

Evet. Yani arkadaşına dua edersen, arkadaşına dua çok makbul.

Ya Rabbi! Sen şu Ali'ye çok para ver, hayırlısıyla inşâallah, ağır işten kurtulsun, hafif işte rahat etsin, daha çok para kazansın da İslâm'a daha çok koştursun.

Ya Rabbi! Sen şu Hüseyin'e şunu ver, bunu ver.

Ya Rabbi! Sen Müctebâyı yakın zamanda hafız eyle.

Ya Rabbi! Borçlarımızı ödemeyi nasip eyle, kardeşlerimiz ev aldılar, borçlandılar ve saire. Arkadaşlara dua etmek çok sevap ve en hızlı kabul olan dua da arkadaşlara yapılan dua. En hızlısı. Suratle Cenâb-ı Hak kabul eder. Çünkü çok sever. İşin bir de kârlı tarafı, sen burada dua ettin mi, Ya Rabbi! Sen Murat'a ev ver, bark ver, otomobil ver, dükkan ver, Murat'a dua ettin mi, Allah da ona verecek tabi, hızla kabul oluyor dua, hem de melek sana başucunda sen dua yapınca der ki;

Âmin. Âmin.

Veleke mislihü. Ona istediğini Allah sana da versin der. Binâenaleyh der çifte kâr var bu işte.

Onun için arkadaşlara duayı unutmamak lazım. Hele hele hocaya dua, hocasına, şeyhine dua. Allah, babasına dua, annesine dua, çok önemli anne babaya dua, fevkalade önemli, hayatta iken de vefat ettikten sonra da duayı çok yapmak lazım, ümmeti Muhammed'e dua.

Allahümme merham ümmete Muhammedin rahmeten âmmeh. Ya Rabbi! Şu ümmeti

Muhammed'e hepsine birden umumi olarak rahmeyle Ya Rabbi!

Nedir bu müslümanlıkların hali, her yerde mağdur, her yerde mazlum, her yerde mahfur, her yerde maktül, her yerde aç, susuz, biilaç, her yerde haksızlığa maruz.

Allahümme merham ümmete Muhammedin rahmeten âmmeh. Allahümmemağfirli vel mümine vel müminat. Kul Ya Rabbi! Mümin erkek kardeşlerime, mümin kadın kardeşlerime.

Vel müminine vel müninat. Müminlere irham, rahmeyle dedin mi, Allah onların sayısınca sevap veriyor sana.

Ne kadar müslüman var?

Bir buçuk milyar, büyük rakam, az değil. Bir buçuk milyar sevap veriyor Allah, her müslüman sayısınca.

Allahümmemağfirli vel mümine vel müminat. Çünkü kalbi bütün müslümanların iyiliğini istiyor, mükâfat çok.

b. Peygamberimizin (s.a.v) Ümmetine Şefkati

Ve sonuncu hadîs-i şerîf.

إِنَّ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَرْسَلَ إِلَيَّ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ
عَلَى حَرْفٍ فَرَدَدْتُ إِلَيْهِ أَنْ هَوِّنْ عَلَيَّ أُمَّتِي فَأَرْسَلَ
إِلَيَّ أَنْ أَقْرَأَهُ عَلَيَّ حَرْفَيْنِ فَرَدَدْتُ عَلَيْهِ أَنْ هَوِّنْ
عَلَيَّ أُمَّتِي فَأَرْسَلَ إِلَيَّ أَنْ أَقْرَأَهُ عَلَيَّ سَبْعَةَ أَحْرَفٍ
وَلَكَ بِكُلِّ رَدَّةٍ مَسْأَلَةٌ تَسْأَلُنِيهَا فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ
لِأُمَّتِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأُمَّتِي وَأَخَّرْتُ الثَّالِثَةَ لِيَوْمٍ
يَرْغَبُ إِلَيَّ فِيهِ الْخَلْقُ حَتَّىٰ إِبْرَاهِيمَ

Inne rabbî tebâreke ve teâlâ ersele ileyye eni'krai'l-kur'âne alâ harfin fe-radedtü ileyhi en hevvin alâ ümmetî fe-ersele ileyye eni'kra'hü alâ harfeyni fe-radedtü ileyhi en hevvin alâ ümmetî fe-ersele ileyye eni'kra'hü alâ seb'ati ahrufin ve leke bi-küllü raddetin mes'eletün tes'elünîhâ fe-kultü Allahümmağfir li-ümmetî Allahümmağfir li-ümmetî ve ah-hartü's-sâlisete li-yevmin yerğabü ileyye fîhi'l-halku hattâ ibrâhîmü.

Bu hadîs-i şerîf Ahmed b. Hanbel, İmâm Müslim, İmâm Ebû Dâvud, İmâm Neseî, İbni Hibbân tarafından rivayet olunmuş bir hadîs-i şerîf, kaynakları kuvvetli.

Peygamber efendimiz buyuruyor ki;

Inne rabbî. Benim mevlâm, rabbim tebâreke ve teâlâ hazretleri.

Ersele ileyye. Bana vahiy buyurdu, ilham buyurdu, melek gönderdi, gönderdi ki emrini.

Eni'krai'l-kur'âne alâ harfin. Kur'an'ı bir vecîh üzere okumayı bana emreyledi, emrini gönderdi.

Fe-radedtü ileyhi. Bende ona tazarru eyledim mukabelesinde.

En hevvin alâ ümmetî. Ya Rabbi! Ümmetime kolaylaştırdın, daha kolaylaştırdı, tek bir şekilde okumak, tek bir vecîh üzere okumak değil de daha kolaylaştırdı, hafiflet diye dua ettim.

Fe-ersele ileyye eni'kra'hü alâ harfeyni. İki vecîh üzere okumayı müsaade buyurdu, emretti, bu sefer gönderdi bunun üzerine.

Fe-radedtü ileyhi. Tekrar Ya Rabbi!

En hevvin alâ ümmetî. Ümmetime daha da kolaylaştır Ya Rabbi! diye bir daha geri döndürdüm ricamı.

Fe-ersele ileyye eni'kra'hü alâ seb'ati ah-rufin. Onun üzerine Kur'an'ı benim yedi vecîh üzere okumamı müsaade buyurdu Allah.

Şimdi bu yedi vecîh, yedi kırâat, yedi şekilde okumak nedir?

Her kabilenin, her bölgenin Arapçası var, okuyuş tarzı var, aynı kelimeyi telaffuzu farklı, birazcık farklı, Türkçede de bunlar var ama, orda daha önemli, birisinin dilini anlamakta öteki zorluk çekiyor, sen şunu şöyle söyle desen zorlanacak. Mesela ben bugün gezmeye gidiyom, ya gidiyom deme gidiyorum de, o yine biraz daldırdı mı gidiyom der. Neden? Öyle alışmış, ille gidiyorum diyeceksin, bir harf yutmak yok dersin zorlanır. Kalk seninle çarşıya gidek, ya gidek deme gidelim de, olmaz, onun bölgesinde gidek derler. Gidek, gidelim demezler. Ondan sonra geliyorum demez gilirem, gilirem der bazı yer. Karadenizli cel cel der, gel demez, ya cel deme gel de, söyle bakayım, cel düzeltemez ağzını. Allahu

âlem böyle herhalde ümmetine kolaylaştırmasını şey yaptım, yani her telaffuzu, çünkü Kur'an-ı Kerîm Allah'ın kelâmı ciddi, kendi kabilesinin telaffuzuna göre okursa, olmaz derse Cenâb-ı Hak, zorlanacak, günaha girecek belki, cezalandıracak Cenâb-ı Hak. Onun için yedi vecîh üzere okumayı müsaade buyurmuş bir.

Ondan sonra da demiş ki;

Ve leke bi-küllü raddetin mes'eletün tes'elünihâ. Her rican için sana bir isteme hakkı da bahşettim Ey Resûlüm! Yani bir usülle okunacak dediği zaman. Ya Rabbi! Ümmete kolaylaştır dedi. Peki iki şeklide okuma müsaadesi olsun. Ona da Ya Rabbi! Biraz daha kolay dedi üç. Her seferinde rica ettiği için, tekrar tekrar arz ettiği için, her arzı için bir isteme hakkı da verdim sana. Ey Resûlüm sana bir isteme hakkı da verdim. Peygamber efendimiz de o isteme hakkını şöyle kullanmış.

Fe-kultü. Dedim ki:

Allahümmağfir li-ümmetî. Ya Rabbi! Ümmetimi mağfiredet.

Allahümmağfir li-ümmeî. Ya Rabbi! Ümmetimi mağfiret eyle. İki tanesini böyle harcadı. İstek hakkının iki tanesini böyle sarf etmiş, ümmetinin mağfiret olmasını istemiş.

Ve ahhartü's-sâlisete. Üçüncüyü söylemedim, bıraktım. Ne zamana?

Li-yevmin. Öyle bir güne bıraktım ki üçüncüyü.

Yerğabü ileyye fîhi'l-halku hattâ ibrâhîmü. O gün bütün insanlar bana dönecekler, benden umacaklar, İbrahim aleyhisselam bile ki İbrahim aleyhisselamı bile, ki İbrahim Halîlullah Ülü'l-Azm peygamberlerden.

Millete ibrâhîme hanîfe. (Âl-i İmrân Suresi 95. Ayet)

İbrahim'in yoluna gitmesini emretti peygamber efendimize Allahu Teâlâ hazretleri. İbrahim aleyhisselamın bile aman evladım, yavrum Muhamme torunum Muhammed diye benden medet umduğu, benden beklediği güne bıraktı. İşte o zaman bütün ümmeti Muhammed'e dua edecek, birde kendisinden uman kimselerin de umduğunu boşa çıkartmayacak şekilde dua edecek. Rahmanın huzuruna

varacak, arş-ı azamın önünde secdeye kapana-
cak. Ya Rabbi! diye o zaman isteyecek üçün-
cüyü.

Bizi de Allahu Teâlâ hazretleri şefaatine,
duasına mazhar olanlardan, hesapsız, sorgu-
suz, sualsiz cennete girenlerden, yanına
komşu olanlardan eylesin.

Bi lütfihi keremihi. El Fâtiha.

Üçüncüyü o zaman edecek. O zaman ne
diyecek?

Diyecek ki benim ümmetime afv u mağfi-
ret eyle, şefaata ediyorum bunları bağışla Ya
Rabbi!

Cehenneme atma hepsini kurtaracak. İki
defa.

Allahümmağfir li-ümmetî buyurmuş.
Ümmetimi mağfiret eyle buyurmuş. Üçüncüyü
oraya, iki defa burada kullanmış. Buradaki de
makbul. Bu dünyada şimdi söylemiş olduğu iki
tanesi de makbul ama bir de bütün insanların
benden medet umduğu, bana ihtiyaç hisset-
tiği, benim huzuruma geldiği, benden dilediği
o güne sakladım, o zaman dua edeceğim diyor.

Onu da oraya sakladım. Rahîm, raûf, merhametli, şefkatli bir peygamber.

Ol beşikte diler idi ümmetin

Sen kocaldın terk edersin sünnetin.

Çelebi Süleyman Efendi ne güzel söylüyor.

O beşikteyken bile ümmetim ümmetim demiş. Sen ihtiyarladın gittin, hâlâ sünnetini terk ediyorsun. Ne güzel.

Ol beşikte diler idi ümmetin

Sen kocaldın terk edersin sünnetin.

Olur mu böyle şey demek istiyor yani. Çok çelebiymiş çok.

Allah derecesini yüceltsin, kabrini cennet bahçesi eylesin, şefaatine erdirsin, âşık. Resûlullaha âşık.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü